

Plackovací práce

Název: Broučci a jejich cesta přes Pravěk až do Starověku

Marie Stříbrná
„Beruška“

Na úvod své práce bych chtěla vysvětlit nejdříve její název. Nejprve proč asi Broučci-název má mnoho důvodu,ale hlavní je nejspíše ten,že věková skladba oddílu,kde jsem byla za praktikantku byli samé předškolní děti,takže oproti dalším dětem Broučci. Jinak další důvod by mohl být ten,že děti na to byli zvyklé už z minulého tábora,kde si tento název oddílu dokonce sami vybrali. Jinak jsme si vybrali Pravěk a Starověk i díky tomu,že bylo nepřeborné množství variací ,jak udělat celotáborovku originální. Ve své práci, bych se chtěla zaměřit nejen na program celotáborovky,ale i na oddílovou činnost,která je úzce spjata s úspěchem celotáborové hry. Myslím si,že úspěch celotáborové hry se odvíjí od doprovodného programu,který si pro oddíly připraví jejich vedoucí a praktikanti a nedílnou součástí je i to jak je vtáhnou do určité doby ,nebo situace. A hlavně jak dokáží děti motivovat,aby se sami snažily a chtěly více soutěžit. To je kolikrát mnohem těžší než samotný program připravit. Vybrala jsem jen pár z věcí,které jsme s dětmi dělaly,je to pouze pro inspiraci a dá se to udělat mnoho způsoby,v tom je toto téma zajímavé a záleží už jen na propracování.

- Tak jako to začíná v každé učebnici dějepisu,tak i my jsme začali od PRAVĚKU

Nejdříve jsme se snažili zjistit,co děti vlastně o Pravěku vědí,pomocí otázek typu:" Jak asi vypadá pravěký člověk a co jedl,kde žili,co dělali celé dny atd." Takovýchle otázek se nám podařilo vykouzlit celkem dost a musím říct,že nás děti mile překvapili,protože mnoho věcí na které jsme se ptali věděli. Bylo to prima,protože my jsme měli už pevný základ a déle jsme mohli už jen navozovat nitku o pravěkých lidech,které se děti už tak nadšeně chytli. Chtěli jsme znát jejich představu o pravěkém člověku a to byla první důležitá událost,protože Broučci měly za úkol vybrat jednoho z nich a udělat z něj pravěkého člověka. Broučci vybrali Adrianu a ta se perfektně zhostila role figuríny. Podmínkou pro vytvoření pravěkého člověka bylo to,že vše se muselo udělat z přírodních věcí-takže děti použily různé lístky,trávy,kytičky atd....jen provázek se směl použít k vyztužení obleku.☺ Sama musím přiznat,že se to Broučkům povedlo.

Jako další bod jsme si dali,jejich bydlení. Děti už nám řekly,kde pravěcí lidé bydleli i co jedli,tak jsme zjišťovali dál ,co si myslí,že dělali až jsme dospěli k tomu,že malovali na zdi. Zdi jsme v našich podmínkách nahradili kamínky,které si děti dopoledne nasbíraly. A protože jsme měli večer naplánovaný táborák,tak si Broučci zkusili natrénovat nějaký ten tanec, a způsob ,jak se pravěcí lidé domlouvali. Bylo opravdu zábavné je sledovat.

- A tím jsme zakončili Pravěk a pomalu se přesunuli do STAROVĚKU Ted se mi snad odpustí,ale vyberu jen nejdůležitější okamžiky,protože celý Starověk byl velice obsáhlý.

U Mezopotámie jsme dětem vyprávěli o jejich významném písmu, a děti si následně zkoušely vymyslet své vlastní písmo a různá vlastní znaménka. Zde jsme děti naučily základní uzle (jako např. liščí, lodní smyčku, ambulanta k atd.). Další hra, kterou můžu doporučit je Kimovka. Není to vůbec složité, jde o to, že se umístí po cestě, kterou děti už dobře znají, rozmístí obrázky. Děti mají za úkol si během cesty zapamatovat, co nejvíce obrázků. Proto doporučuji volit pro děti známé věci, jako např. auto, hodinky, hrneček atd....

U starověké Kréty byl pro děti připravený labyrint. Byly to zavěšené provázky mezi stromy a, když se narazilo na šátek, uprostřed provázku, děti věděly, že dole budou nějaké body, které mají sbírat. U této hry byl potřeba vedoucí, aby chodil s každým z dětí, pro jejich bezpečnost a i díky tomu, že každé dítě mělo omezený časový limit na projetí cesty.

Myslím, že za zmínku stojí starověký Egypt, kde měly Broučci za úkol vytvořit z někoho z nich Mumii. Vybraly si Adrianu a Lucinku a oddíl se rozdělil na dvě půlky. Každá měla svoji budoucí mumii a broučci za pomoci vedoucích se snažili mít mumii dříve než druhý tým, ale i hezčí. Pomůcky, které děti měly, byly pouze nastříhaný papír od vedoucích a izolepa. Jako další zajímavost bych zmínila výrobu přírodního papíru, kterou si broučci zkusily na vlastní kůži. Papír už dostaly připravený a už ho pouze ozdobovaly, podle své fantazie. Ozdobený papír se nechal uschnout na sluníčku, a pak si ho děti prohlížely mezi sebou. V Egyptě jsme se s dětmi zaměřili i na klasické tábornické věci, jako například orientace na nebi (Velký a malý vůz, Severka atd...) nebo zdravotní. Tam nám šlo hlavně o základy, chtěli jsme, aby děti věděly, co mají dělat, když se pořežou, štípne je vos, bodne komár a telefonní čísla na státní instituce.

U starověké Číny si děti vyráběly vlastní lampiony a koberečky. Potřeba byl pouze nastříhané proužky barevného papíru, lepidlo a tvrdá rozstříhaná čtvrtka. Děti si do rozstříhané čtvrtky proplétaly proužky barevného papíru. U Číny jsme se zaměřili i na ochranu přírody, snažili jsme se děti naučit, že se nemá kopat do nejedlých hub, nemá se křičet, házet odpadky po lese atd.... a naučili jsme děti rozeznávat základní ohně (pagoda, hranice, pyramida a hlídkový oheň). U Číny si hlavně holčinky užily děláním náramků. Byly potřeba pouze bavlnky, spínací špendlík a moc trpělivosti, než se náramek dodělá...

Přes tyto státy jsme se dostali až k samotnému Řecku - zde jsme dětem připravili Olympiádu, krom ní, kde si děti vyzkoušely chůzi na chůdách, základy gymnastiky, člunový běh, hod oštěpem, chod diskem (létací talíř), hod granátem a mnoho dalších disciplín (některé pomůcky byly vyrobené pomocí improvizace ☺). I z tohoto období si děti zkoušely něco vyrobit, vybrali jsme jako nejlepší variantu práci s keramikou. Jediné, co bylo potřeba byla hlína, špejle, voda. Vedoucí, jejich zhotovené výrobky dali do improvizované pece a vypálily je.

K blížícímu se konci tábora nás čekal poslední stát a tím byl starověký Řím - zde si děti zastřílely ze vzduchovky a flusačky, pod dohledem vedoucích.

Další činnost, kterou mohu doporučit byla výroba plastových zvířátek. Jediné co bylo potřeba byly prázdné pet lahve, nůžky, izolepa a fantazie. Děti byly schopné udělat si zvířátko a k němu si pak vymyslely jeho jméno, kde bydlí a čím se živí, jaký je.....atd dále už to bylo pouze na vaši fantazii.

Řekla bych, že to byly asi nejvýznamnější hry, které jsme dětem vymysleli k tématu, ale během tábora se hrálo mnoho dalších her, které stojí aspoň za zmínku.

At' už jde o hry, které mohu doporučit na začátek tábora pro lepší seznámení Vás s dětmi, tak i dětmi mezi sebou.

Vytleskávání vlastních jmen, nebo přezdívek. Děti si sednou do kolečka a začne třeba vedoucí tým, že zahlásá své jméno a přitom tleská rukama, poté zahlásá jméno dítěte, kterému předává slova a tleská rukama o stehna, takto ta hra pokračuje dále. Kdo to splete vypadává.

Další alternativa této hry, byla když už se děti znali lépe. Dali si názvy zvířátek a bylo to pro ně i komplikovanější. Princip této hry zůstal stejný.

Další zajímavou hrou, která udrží děti chvíli v klidu, třeba když stojíte na nádraží je na Abecedu. Řeknete jedno písmenko abecedy a děti se snaží vyjmenovat, co nejvíce zvířátek, ne dané písmeno. Když nevědí, je na vedoucím, je pomocí nápověd k pár zvířátkům dostat. Tuto hru je možné hrát s více obměnami, jako například s věcmi, povoláními, ale z vlastní zkušenosti mohu říci, že zvířátka měla největší úspěch.

Nebo hra, kterou všichni známe z dob, kdy jsme sami jezdili na tábory- Pantomima. U nás měla největší ohlas, když děti měly předvádět, nějaké povolání.

Další hra, kterou mohu doporučit se jmenuje „Bomba“ Děti si stoupnou do kolečka a mezi sebou si posílají míček, zatímco, člověk, který stojí uprostřed kolečka má roztažené ruce a říká „tik -tak“ až se tleskne rukama nad hlavou, tak vypadává ten člověk z kolečka u kterého zůstal míč, takhle to jde celou dobu než zůstanou poslední dva soutěžící. Ti pak jdou na rozstřel. Hráči si k sobě stoupnou zády, a čekají na konkrétní slovo, které se určilo před rozstřelem, než padne zaznějí další slova a s každým slovem hráč udělá i další krok.

Další hra, která se dá hrát kdekoliv je „Čárka-tečka-vykřičník“

Tato hra je zaměřena na rychlost a obratnost dětí, když se řekne tečka znamená to, že si děti dřepnou na bobek, „čárka, že si stoupnou normálně, vykřičník, děti budou stát s nataženýma rukama a otazník je, že jednu nohu pokrčí a zvednou jednu ruku (jedno kterou). Ze začátku se to říká pomaleji s postupem času se dá hra zrychlovat a, kdo to kazí vypadává.

U nás se velice zalíbila hra Rybičky, rybičky rybáři jednou, ale tu každý zná tak jí nemusím vypisovat. Další její alternativou byla hra Ovečky.

Další hry, které jsme si pro děti připravily byly různé pohybovky. Děti jsme si rozdělily na dvě půlky, které mezi sebou soutěžily v posílání míče za sebou, závody trakařů, přetahování lano, přeskoky přes švihadlo, vybíjená, házení létacího

talíře, atd...Nebo úspěch měla i hra „ Škatulata,škatulata hejbejte se“ nebo známá hra na jelena.

Další věc, kterou mohu doporučit třeba na vycházce v lese je stavění domečků pro skřítky. Vše, co je potřeba si děti najdou v lese a plně rozvíjí svou fantazii, když jim dáte k tomu a úkol „aby si vymyslely jméno skřítky a co dělá, uslyšíte krásné vyprávění a jestli máte děti, jako my naše broučky tak se náramně zasmějete.

Cestu na celodenní výlet jsme ideálně využili k zopakování věcí, které děti znaly. Kytičky, které rostly u cesty, nebo listy stromů. Aby nám cesta ještě více utekla, zkrátily jsme si jí zpíváním písniček, které děti znaly už z táboráků a vyprávěním básniček, které se děti od sebe navzájem naučily☺

Velký úspěch byl Branný závod, jak jednotlivců, tak i hlídek.

U jednotlivců si každé z dětí mohlo vyzkoušet, co vše se naučilo a co by mělo zlepšit. Byla tam již zmiňovaná zdravotní výchova, uzle, střelba, rozeznání ohnů atd... Závod hlídek sloužil k tomu, aby si děti uvědomily to, že si musí pomáhat. Byly namíchané z různých oddílů, tak šlo o vzájemnou pomoc mezi dětmi samými

Hledání pokladů děti taky velmi bavilo. Byla to soutěž i pro velké děti, takže jsme děti rozdělili na dvě půlky. Jedna půlka vyšla dřív a rozdávala po cestě úkoly a značení, druhá půlka vyrazila později a plnila veškeré úkoly, které měla zadané. V úkolech se objevovaly otázky týkající se tábora, třeba „kdo je „hlava““, jací jsou vedoucí, ale i různé činnosti - např. další sto metrů skákejte po jedné noze, udělejte 10 dřepů, nasbírejte kytičku pro kuchařky, vymyslete básničku z daných slov atd...

Další věc, ze které se dá udělat praktická soutěž bylo loupání brambor. Stačilo děti trochu motivovat, a všichni se snažili, aby byly lepší a měly více nastrouhaných brambor.

To je asi tak vše, co mě k mé práci napadá. U celotáborovky jsou to činnosti, které jsme my dělaly s dětmi a mely u nich obrovský úspěch, ale jak jsem již zmiňovala v úvodu, toto téma se dá pojímat jakkoliv, proto je i tak zajímavé, že každý tábor to může mít zpracované jinak.